

UNA IMATGE NO VAL MÉS QUE MIL PARAULES

INDEX

PÀGINA

EXERCICIS DEL 1 AL 2	3.
EXERCICI 3	4.
EXERCICI 4	5.
EXERCICIS DEL 5 AL 6	6.
EXERCICI 7	7.
EXERCICI 8	8.
EXERCICIS DEL 9 AL 10	9.
BIBLIOGRAFIA	10.
OBSERVACIONS DEL PROFESSOR	11.

- **Explica breument la introducció que fa l'autor a l'inici del llibre. Quins objectius hi planteja?**

En la introducció del llibre Una imatge no val més que mil paraules el seu autor, Jesús Tuson, ens explica que el contingut d'aquest va contra els tòpics i estereotips que s'han instaurat a la ment de l'ésser humà.

- **CAPÍTOL 1.**

Comenta les següents afirmacions de les pàgines 15–16

- **(...) les imatges tenen una capacitat discursiva limitada, mentre que les paraules convertides en text, poden desvetllar imatges mentals sense límit (...), Unes poques paraules, ben argumentades, valen molt més que tot d'imatges**

Hi estem d'acord?

Estem d'acord amb el que diu l'autor del llibre sobre la primera afirmació de l'enunciat ja que les imatges sense paraules tenen uns límits, en canvi, si t'ho expliquen podem fer moure el cervell i imaginar-nos-ho.

- **Per què no podrien conviure en harmonia imatges i paraules, sense dictaminar la superioritat de les primeres?**

Les imatges el que fan és interrompre la ment i no deixa que funcioni perquè ja ens ho donen fet, en canvi, les paraules són molt més precises, ja que les imatges poden arribar a suprimir les paraules.

• CAPÍTOL 2.

Amb quins motius argumenta Jesús Tuson que cal defensar l'escriptura?

Jesús Tuson argumenta que cal defensa l'escriptura amb les següents frases:

- *...en el futur, els humans arribem a perdre l'escriptura: tornariem, potser, al paleolític superior i viuríem com a pescadors, caçadors i recol·lectors del fruits de la natura...*
- *...en el món nostre hi ha tot de pobles àgrafs que viuen pacíficament la seva vida plenament humana sense el coneixement de l'escriptura. No la necessiten; de la mateixa manera que no els cal un pas de vianants, ni tampoc els semàfors, cotxes, frigorífics, rentadores, microones, televisors o equips de so. Aquests pobles viuen perfectament ajustats a l'entorn i prenen cada dia de la natura el que necessiten per sobreviure amb dignitat i en pau...si els ho permeten els inhumans taladors dels boscos...*
- *...És per això que va aparèixer la casta dels escrivans, gent il·lustrada que era capaç de fer anotacions permanents sobre tauletes d'argila i, d'aquesta manera, la memòria va poder descansar: gent molt i molt hàbil va trobar el sistema de fixar les paraules voladores mitjançant signes gràfics. I va néixer l'escriptura; ara fa cinc mil anys...*
- *...I es per això que abans hem dit que la desaparició de l'estructura no representaria cap tragèdia. De fet, si reduïm els cent mil anys de la nostra existència com a sapiens moderns al temps d'un dia de vint-i-quatre hores, mesura ben abastable, l'escriptura fa la seva aparició estel·lar a les 22.40...*
- *...perquè l'escriptura i la lectura són fets que, molt o poc tenim absolutament incorporats o interioritzats en la nostra existència; de tal manera que, en aquests tipus de societat, l'escriptura i la lectura han arribat a ser activitats del tot imprescindibles...*
- *...Es per això que si algú té ara la temptació de tornar-se il·letrat, tot esperant la volatilització imminent de l'escriptura que tant l'engavanya, pot esperar ben assegut...*
- *...llarga vida, doncs, a l'escriptura...*

• CAPÍTOL 3.

- Busca, dins d'aquest capítol, una afirmació on l'autor defensi la idea que tothom pot fer literatura. Escribe sencer el fragment i la pàgina on l'has localitzat.
- Hi estàs d'acord? Explicar-ho.

El fragment on l'autor defensa la idea que tothom pot fer literatura és el següent:

...vistes així les coses, fer literatura no és res més que una capacitat a l'abast de qualsevol humà; una capacitat que es desenvoluparà si les circumstàncies de l'entorn ens resulten favorables i per part nostra hi posem interès i esforç. Al poeta-de-naixement li direm, doncs, que la seva obra excelsa prové en un noranta-cinc per cent de la mare i del pare, dels germans, del tiet i la tieta, de l'àvia que li va explicar vés a saber quantes històries i també del veïnat, bona gent, tota aquesta, que li va fer el regal fastuós i natural de la llengua. A més, un quatre per cent impagable va ser cosa d'aquesta escola que, des del seu setial imaginat, el poeta-de-naixement tant menysprea. L'últim u per cent, també impagable, l'ha posat ell o ella, fent lectures no obligatòries de tota mena, provant tossudament ritmes, triant paraules que, segons el cas, s'agermanen dolçament o produeixen l'efecte d'un xoc brutal. Pocs fums, doncs, senyor poeta: sou tan humà com qualsevol...

Aquest el trobem a la pàgina vint-i-sis, a la línia número quatre (si comencem a contar la número u la

primera renglera escrita de la pàgina) fins a la linia número vint-i-tres.

Sí que estem d'acord amb l'afirmació que fa l'autor en el seu llibre ja que tothom té dret a fer literatura no sent només aquesta exclusiva del poetes o escriptors.

- **CAPÍTOL 4.**

- A les pàgines 33–34 d'aquest capítol es tracta el tema dels registres i l'adequació dels joves a la llengua. Explica-ho i digues si el que s'hi explica és el teu cas.

En aquest capítol l'autor del llibre ens explica com els joves arribem a fer malbé la llengua a través de les seves paraules noves canviant un vocabulari que a nivell estàndard tothom enten, però, amb els amics parlem amb un nivell més vulgar i per això introduïm paraules més noves. Sí que és el nostre cas ja que tendim a fer-nos nostre la llengua.

- **CAPÍTOL 5.**

- Fes un resum del capítol sencer i treu-ne les idees principals.

En aquest capítol, l'autor ens explica com la llengua és pot utilitzar per formar un mitjà de comunicació.

Les idees principals d'aquest capítol són:

...ens el presenta, precisament, com un mitjà de comunicació o com un estri o mecanisme per a la transmissió d'informacions... , ...les llengües són el suport del pensament i fan possible el diàleg interior; a més, ens permeten acompanyar els altres i són el lligam privilegiat de la comunitat; per sobre de tot, però, ens ordenem el món i ens moblen la matèria grisa..., ...la dimensió interna de les llengües ens assegura la identitat personal en el temps..., ...moltes de les coses que sabem de la nostra fantasia són el resultat d'una història que ens han narrat una vegada i una altra..., ...les llengües ens ordenen el món i ens permeten fer la pel·lícula humana de la realitat i dels esdeveniments... , ...la llengua, doncs, com a element fonamental d'una espècie humana que ha estat designada, justament, com a espècie simbòlica...

- **CAPÍTOL 6.**

- Per què Jesús Tuson està en contra del concepte llengua rara. Quins exemples hi posa?

L'autor del llibre està en contra del concepte llengua rara perquè aquella que no enten ni coneix.

Els exemples que trobem en aquest capítol són:

- *...els escocesos són molt garrepes – deia un. Quants en coneixes? –va preguntar un altre, amb ganes potser d'incordiar. Doncs en sortia un en una pel·lícula que vaig veure ara fa poc i no deixar anar ni un ral –va sentenciar el primer, donant exemple evident de coneixement exhaustiu i de causa...*
- *...així doncs, si només la seva és la normal, haurà de reconèixer que n'hi ha cinc mil nou-centes noranta-nou de rares...*
- *...perquè demani explicacions als grans responsables, històrics i actuals, de la seva mala educació; és a dir, de la seva ignorància. Que pensi, a més, que les qualificacions de rara i exòtica es poden fer des de cadascuna de les cinc mil nou-centes noranta-nou posicions restants; amb la qual cosa el perceptor d'exotisme quedarà en una minoria extrema i ridícula. Més val, doncs, no precipitar-se a l'hora d'enganxar etiquetes estereotipades...*

En aquests tres fragments l'autor ens parla de la ignorància de la gent en relació a una altra llengua.

- *...Fins i tot, per a sorpresa dels racistes que es pensen que en llengües rares com aquesta no es poden expressar nocions abstractes, els parlants de ioruba tenen noms per a coses com immortalitat, humiliació, honor, solidaritat i persona civilitzada, entre moltíssimes més designacions que fan referència a conceptes inaprehensibles. Com qualsevol de nosaltres, en les nostres llengües normals...*

En aquest fragment l'autor ens explica el racista cap a una altre llengua.

- **CAPÍTOL 7 a 13.**

- Aquests vuit capítols recullen tota una sèrie d'adjectius que sovint els parlants donen a les llengües. Jesús Tuson els rebutja i ens hi argumenta els motius pels quals no són acceptables.
- A la següent llista hi apareixen aquests adjectius. Cal que expliquis per què l'autor considera que no es poden admetre aplicats a la llengua.

LLENGUA FÀCIL: L'autor relaciona llengua fàcil dient que és aquella que considerem més fàcil d'aprendre basant-nos en el nostre idioma.

LLENGUA MATERNA: La llengua materna no necessàriament ens ha d'acompanyar, ja que pots arribar a un lloc determinat, aprendre una nova i no utilitzar l'ensenyada des de petit per a res.

LLENGUA IMPORTANT: Es poden aprendre diverses llengües, però sense que la nostra en particular pugui ser oblidada.

LLENGUA ÚTIL: No es pot catalogar de llengua útil només a una llengua, ja que tothom utilitza una en una situació i lloc determinat.

LLENGUA APTA: No es pot calificar a una llengua de llengua apta ja que pel fet de ser una llengua normativitzada ens poden canviar perfectament.

LLENGUA MODERNA: No es pot catalogar una llengua com a moderna ja que les anteriors a una llengua també han estat modernes dintre de la seva època.

LLENGUA LOCAL:

- **CAPÍTOL 14.**

- Tenint en consideració els conceptes que hem estudiat a classe sobre **MONOLINGÜISME** i **BILINGÜISME** explica per què l'autor defensa la idea dels estats plurilingües.

Fent referència a la frase *...una Europa amb seixanta llengües és molt cara de mantenir...* l'autor ens explica que és impossible que una sola llengua pugui salvar Europa d'una fallida econòmica.

Juntament amb *...un món amb sis mil llengües és molt car de mantenir i més difícil de mantenir...* l'autor ens explica el fet que això l'implicaria el tornar a una sola llengua i al món idíl·lic anterior a la poma enverinada.

Defensa a partir d'aquests dos raonaments la idea d'estats plurilingües.

- **CAPÍTOL 15.**

- Indica els objectius d'aquest capítol.

Els objectius principals d'aquest capítol són que algunes llengües tenen molt de futur en canvi n'hi ha d'altres que no, com el sard o el bretó que passen a ser llengües minoritàries i al final s'acaben perdent. A vegades hi ha com un boom a l'hora d'aprendre una llengua.

- Fes una valoració del que t'ha semblat aquest llibre.

Aquest llibre ens ha semblat una mica pesat ja que l'autor s'hi rebuscava molt a l'hora d'explicar alguna cosa. El llenguatge l'hem trobat complicat en alguna de les vegades segons del tema que parlés.

BIBLIOGRAFIA

- Tuson Vall, Jesús, UNA IMATGE NO VAL MÉS QUE MIL PARAULES Editorial: Empúries S.A Edició: Barcelona 2001
- Diccionari General de la Llengua Catalana Editorial: Llibreria Catalònia Edición: Barcelona 1932